

ringens Udtalelser og Folkethingsudvalgets Indstillinger og saa fremdeles. Det er derfor aldeles ubilligt, om Landsstinget vilde fordre den samme Tid som Folkethinget; det vilde være, ligesom om den, der tromler en Jord, vilde kræve lige saa megen Tid som den, der pløier. Det blev sagt saavel af den ærede Conseilspræsident som af det ærede Medlem, der nu satte sig, at Landsstinget i Njor forkastede den midlertidige Finantslov i den nærværende Form. Det er en Urigtig-
hed; der forekommer vel i Udvalgets Betænkning Uttringer i den Henseende, men det er jo klart, at den Gang var det vist, at en Finantslov vilde blive vedtagen, og det kan meget godt være, at mange Landsstingsmænd stemte for Forkastelsen af den midlertidige Finantslov paa Grund af, at den under de daværende Forhold ikke var nødvendig. Con-
seilspræsidenten stillede sig iøvrigt meget kø-
ligt for sit eget Varn; det var et daarlignt Forsvar, han ydede for den mid-
lertidige Finantslov i Landsstinget. Nei, han gik ganske villig ind paa de For-
slag, der vilde bringe den af Dage. Den
høitærede Conseilspræsident har sagt, at jeg
skulde være kommen med en urigtig Frem-
stilling. Det forekommer mig aldeles klart,
at det Forslag, han fremlagde til en ny
midlertidig Finantslov, gik ud paa at be-
myndigede ham til, saa længe den midler-
tidige Finantslov herskede, at udrede Udgif-
ter, der vare nægtede af et af Thingene.
Det indeholdt udtrykkelig Bemyndigelse der-
til. Da jeg foreslog ham, om han vilde
tage mod Loven, naar den fik en Tilføi-
else, der gik ud paa at Finantslovsfor-
slaget skulde tages til Følge, dog saaledes,
at en Forhøielse kunde finde Sted, naar begge
Thingene vare enige derom, men at ingen
Udgiftspost maatte udredes, der var nægtet
af et af Thingene, kunde Finantsministeren
ikke gaa ind paa det; han erklærede ud-
trykkelig, at han ikke kunde gaa ind paa det.
Han forlangte af mig, at jeg først skulde
stille ham Borgen for, at hvad der var nød-
vendigt til Statshusholdningen vilde blive
vedtaget. Jeg kan ikke nægte, at da Fi-
nantsministeren saa, at denne Opfattelse ikke
kunde gennemføres, tabte han Interessen
for den midlertidige Finantslov. Der kan
ingen Tvivl være om, at dersom han havde
interesseret sig for, at den midlertidige Fi-
nantslov skulde blive vedtaget, og dersom
han havde udtalt det i det andet Thing paa
en bestemt Maade, vilde han have kunnet
sætte sin Mening igjennem. Nei, det fore-
kommer mig, at det ud af hele den Stilling,
som den høitærede Conseilspræsident har ind-
taget ved denne Sag, fremgaar klart, at det,

det særlig var ham om at gjøre, var netop
at faae en Bemyndigelse til at udrede
Udgifter, som vare nægtede af et af Thing-
ene, men naar denne Grundsaetning var
staaet fast, vilde det efter min Mening have
gjort provisoriske Finantslove altsor tillof-
tende for en Finantsminister. Der er ble-
vet sagt, at midlertidige Finantslove i den
gamle Skikkelse gav Regjeringen Bemyndi-
gelse dertil. Jeg tror ikke, at noget af
Thingene har nægtet nødvendige, løbende
Udgifter, saa jeg veed ikke, hvorpaa man vil
støtte denne Paastand. Skulde det virkelig
være Tilfældet, at et Thing skulde have
nægtet en nødvendig løbende Udgift, ja, saa
gav den ganske rigtig ved at give sit Sam-
tykke til en midlertidig Finantslov ogsaa sit
Samtykke til at afholde denne, men der er en
himmelvid Forskjel mellem de gamle midlertidige
Finantslove og midlertidige Finantslove i
den nye Skikkelse, der jo ingenlunde indskræn-
ker sig blot til de løbende Udgifter, men og-
saa til de nødvendige Udgifter.

**Finantsministeren og Conseils-
præsidenten** (Estrup): Jeg vil blot
henvise det ærede Medlem for Middeksfart
(Monrad) til Aaret 1877. Den forelobige
Lov af 12te April 1877 indeholder nopsagtig
disse samme Ord, som de midlertidige Fi-
nantslove indeholde: Bemyndigelse til at
afholde de nødvendige løbende Udgifter og
endogsaa den Begrændsning „efter de hid-
til gjældende Regler“; men i Henhold til
denne Bemyndigelse er der i 1877 afholdt
Udgifter, som dette Thing havde modsat sig,
uden at der er reist noget Ansvar mod Re-
gjeringen derfor.

Forslagsstilleren (Suel): Tungen,
siger Apostelen Jakob, er et lidet Lem, men
den er væsentlig at tænke; der hører stor
Kunst dertil. Det ændrer mig, at man i
Dag har glemt denne Kunst. Med Hensyn
til det foreliggende Forslag er det mig klart,
at det af mig stillede Underændringsforslag
under ingen Omstændighed har Udfigt til
at blive vedtaget. Jeg skal derfor tage det
tilbage.

Formanden (Berg): Underændrings-
forslaget er saaledes taget tilbage. Opta-
ges det af Noget. (Ophold.) Det er bort-
faldet.

Forslagsstilleren (Suel): Med
Hensyn til Hovedsagen skal jeg bemærke
dette, at efter den forløbne Diskussion fore-
kommer det mig, at der er saare liden Ud-
figt til, at vi kunne naae at faae en mid-